

[KURPIK *sb m*

A pl kurpiki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Dem. od „kurp”; W czapce i w bóciech dla tego nie chodził, By się tem łatw ej w ciężką skwarę chłodził; Ale miał lekkie na nogach kurpiki, Które był upłótl brzostowemi łyki. Otwin(?)Erot 69.

FP